

ڪڻڪ جو فصل

هن وقت دنيا آباديءَ جي وڌندڙ دٻاءُ جو شڪار آهي، جنهن ڪري ماڻهو اناج ۽ پاڻي جي سخت اثاڻ مان گذري رهيا آهن. کاڌ خوراڪ جي اهميت کي نظر ۾ رکندي ڪڻڪ جي فصل کي نظرانداز نٿو ڪري سگهجي. پاڪستان جي 18 ڪروڙ آبادي آهي. ۽ 22 لک ميٽرڪ ٽن ڪڻڪ هر سال

پيدا ٿئي ٿي، سا ملڪي ضروريات کي بمشڪل منهن ڏي ٿي ۽ ڪڏهن ڪڏهن بلجندڙ موسم ۽ آب هوا جي زد ۾ اچي پيداواري هدف پورو نه ٿو ٿي سگهي. ان ڪري هن فصل کي نهايت ئي اهميت حاصل آهي. جنهن تي نه صرف انسان پر جانور، پکي پکڻ، چوپائي مال جو به گذارو آهي. هي واحد فصل آهي جيڪو دنيا ۾ هر روز ڪٿي نه ڪٿي پوکيو وڃي ٿو.

هن مان بسڪيٽ، سوڄي، سيون، ڊبل روٽي ڪيڪ وغيره به ٺهن ٿا، جنهن مان ڪڻڪ جي اهميت جو اندازو لڳائي سگهجي ٿو.

زمين جي تياري: ڪڻڪ جي بهتر پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ چيڪي لتاسي، وارياسي لتاسي ۽ زرخيز زمين جي چونڊ ڪئي وڃي. ڪلرائي ۽ پڪي زمين ۾ فصل سٺو ڪونه ٿو ٿئي ۽ ٻوٽي جي پاڙ يا ته سڙي وڃي ٿي يا واڌ ويجهه ڪونه ٿي ڪري سگهي. زمين کي ٻه کان ٽي اونهه ڏنا وڃن، بعد ۾ پٽر پيڄڻ لاءِ سانهر يا ڪيڻ گهمائي وڃي. جيڪڏهن ليزر ليولر آهي ته ان جو استعمال ڪرائڻو ۽ لاپاڻو ٿيندو. زمين ۾ وڻاڻ جو پاڻ ۾ 50 ايڪڙ 50 گڏاڏا پوکيءَ کان هڪ مهينو اڳ ملايا وڃن ته زمين جي زرخيزي لاءِ بهتر ٿيندو.

پوکيءَ جو وقت: هي اناج وارو اهم ربيع جو فصل ڪري ليکيو وڃي ٿو، جيڪو دنيا ۾ وڏي وڏي ايراضي تي پوکجندڙ فصل آهي. سنڌ ۾ هن جي پوکائي جنسن جي لحاظ کان ٿئي ٿي. اڳاڻيون جنسون پهرئين نومبر کان ۽ پاڇاڻيون جنسون 20 نومبر کان 25 ڊسمبر تائين پوکيون وڃن ٿيون.

ٻج جو انتخاب ۽ مقدار: بهتر فصل لاءِ ٻج کي وڌيڪ اهميت حاصل آهي، ”ٻج هجي ته نج هجي“ 50-60 ڪلوگرام تصديق ڪيل ٻج ۾ ايڪڙ وجهڻ گهرجي.

ڪڻڪ جون جنسون: سرسبز، ٽي ڏي 1 انقلاب 91، عبدالستار، ڪرن 95، ماروي، سوغات، مهراڻ، انمول، پٽائي، مومل، ٽي جي 83، بکر اڳاڻيون جنسون ۽ جڏهن ته ٽي جي 83، ڪرن، انمول، انقلاب، بکر پاڇاڻيون جنسون سڏجن ٿيون.

پوکيءَ جو طريقو: پيداوار جي لحاظ کان ناڙي راڻي آهي ۽ ڇت ٻانهي چئجي ٿي. ناڙي واري طريقو بهتر ۽ لاپاڻو آهي، هن ۾ قطارن جو فاصلو 9 انچن تي رکيو آهي ۽ ٻج کي ڏيڍ انچ جي اونهائي تي آٽوميٽڪ ڊرل وسيلي رکيو ويندو آهي. ڪٿي ڪٿي پاڻيءَ ۾ ڇت ڪيڙ يا لٽ به ڪن ٿا. جنهن ۾ گندگاه صاف ڪرڻ ناممڪن ٿيو پوي ۽ ٻي ايڪڙ ٻج جو به وڌيڪ استعمال ٿي وڃي ٿو.

ڪيميائي پاڻ جو استعمال: زمين جي چڪاس مطابق پاڻ جو استعمال ڪجي يا وري نائٽروجن ۽ فاسفورس وارا پاڻ 2:1 جي تناسب سان ڏجن. جنهن جو وچور هن ريت آهي.

ٻه ٻوريون يوريا ۽ سوا هڪ ٻوري DAP يا سوا هڪ ٻوري يوريا ۽ اڍائي ٻوريون نائٽروفاس يا اڍائي ٻوريون يوريا ۽ سوا هڪ ٻوري ٿي. ايس.پي يا اڍائي ٻوريون امونيم سلفيٽ ۽ اڍائي ٻوريون نائٽروفاس، يا ٻه ٻوريون امونيم نائٽريٽ ۽ اڍائي ٻوريون نائٽروفاس.

گندگاه جو خاتمو: گندگاه فصل جي خوراڪ، هوا ۽ پاڻي ۾ پاڻي پائيوار آهي. ان ڪري گندگاه جي خاتمي کي تمام گهڻي اهميت حاصل آهي. ان لاءِ ڪيميائي چونڊيل دوائون به اچن ٿيون. جن جو زمين تي اسپري ڪرڻ سان گاه سڙيو وڃي ۽ ڪڻڪ جي فصل کي نقصان ڪونه ٿئي ٿو. مثلاً آسوپروٽان، برموكسل ايم.سي.پي گروپ جي هنن مان ڪابه هڪ دوا اسپري ڪرڻ سان ڪڻڪ جا گندگاه جهڙوڪ، ناڙو، جهل، سنجھ، بصري، جنگلي جو، ٻڙڪ، جهنگي پالڪ ڪانڊيري وغيره سڙيو ناس ٿي وڃن ۽ فصل وڏي ٿيڻ تائين اسرن ٿي ڪونه.

ڪڻڪ مان گاه ڪڍڻ لاءِ بارهيو Bar Harrow (ڪلين واروٽيان) گهٽائجي جيڪو پهرئين پاڻي کان پوڪي وٽ اچڻ وقت استعمال ٿيندو آهي.

آبپاشي: هن فصل لاءِ 5-6 پاڻي گهربل هوندا آهن. پاڻي نه صرف انسان جي زندگي لاءِ ضروري آهي. پر هر فصل لاءِ آب حيات پڻ آهي. پھريون پاڻي پوکائي جي 20-25 ڏينهن بعد ۽ ٻيو پاڻي ڪڻڪ جو فصل جڏهن سلا يا ڪڙيون ڪڍي، ٽيون پاڻي ٻوڙي ٻڌڻ وقت، چوٿون پاڻي سنگن يا ڍڍي دوران، ۽ پنجون پاڻي داڻن ۾ کير اچڻ وقت ڏيڻ سائنسي طريقو آهي. اهي سڀ مرحلا سٺي پٽداوار لاءِ اهم آهن.

جيت ۽ بيماريون: ڪڻڪ ۾ ڪو خاص جيت حملو ڪونه ڪندو آهي، پر موسمي تبديلين جي ڪري ڪڏهن ڪڏهن تيلي جو گڏر (Stem fly) يا مهلو حملو ڪندو آهي. آمريڪن ڪيٽون، گلابي سنڍي ورلي نظر اچي سگهي ٿي. يا وري اڏوهي جو حملو وارياسي زمين ۾ ٿيندو آهي. اهو حملو **Economic Threshold Level** کان گهٽ هوندو آهي. ان ڪري ڪابه دوا اسپري نه ڪئي ويندي آهي. بيمارين ۾ رتي ۽ ڪانگياري اهم آهن، تن جو سيد ٽريٽمينٽ ذريعي تدارڪ ڪري سگهجي ٿو. پر سي به ايتريون عام ڪونهن. نارنگي يا پنن جي رتي به ڪڻڪ کي ڏني وئي آهي. ڪڻڪ ۾ زنڪ جي گهٽتائي فصل جي ڦيرگهير نه ڪرڻ جي ڪري نظر اچي رهي آهي. هن فصل تي ڪوئا به حملو ڪن ٿا، انهن جي ٻرن ۾ فاسٽاڪسن گوريون وجهي ٻڙ آلي مٽي سان بند ڪري ڇڏجن.

لابارو: ڪڻڪ ۾ لبارو سنگ پچي وڃن ته ڪرڻ گهرجي، ورنه ڇاڻو ٿيڻ فصل ڪرڻ يا هوائن ڪري پٽداوار کي ڌڪ رسندو. اڪثر لبارو اپريل ۽ مئي مهينن ۾ شروع ٿي ويندو آهي. ٻار يا ديرا ناهي ٿريشر وسيلي اناج صاف ڪيو وڃي. فصل جو ٻه مال جي ڪاڻ لاءِ استعمال ٿئي ٿو. سٺي پٽداوار 50-60 مٺ في ايڪڙ لهي ٿي. دنيا ۾ هائبرڊ جنسون هر سال تيار ٿين ٿيون. جن جي في ايڪڙ پٽداوار 100-150 مٺ آهي. اهي جنسون اسان وٽ ڪونه ٿيون ناهيون وڃن. ذخيرو: ڪڻڪ جي صفائي کانپوءِ ان کي سٺي هنڌ تي ذخيره ڪجي.

